

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

42. An Sacerdos corpus Christi ab alio Ministro pro deuotione, seu in die Parasceues sumens debeat stolam Ecclesiastico præcepto adhibere, ca. Eccles. distinct. 23. Et an huiusmodi Decretum si vsu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Diacono Eucharistiam Sacerdoti infirmo, etiam si Sacerdos possit propriis manibus, deberet tamen potius ex manibus Diaconi communicare: Vnde idem diceret, si Sacerdos non possit celebrare, & veller nonnunicare, vel ad præceptum implendum, vel deuotionis causa, & non adesset nisi Diaconus.

Sup, hoc in Ref. 1. not. præterite, & magis latè infra in Ref. 64.

8. Oppositum autem colligitur ex Durando in 4. distinct. 13. quæst. 4. num. 7. & Suarez disput. 72. sectione 3. affirmantibus, in eo casu debere Sacerdotem infirmum propriis manibus, si possit Eucharistiam sumere. Quod mihi probalius est. Etenim decentius est, vt Sacerdos propriis manibus consecratis Christi Corpus sumat, quàm permittat illud sibi ministrari manibus Diaconi non consecratis. Cùm enim nulla sit indecentia seipsum communicare: nam licet in reliquis Sacramentis requiratur distinctio personarum, ministrantis, & suscipientis, in hoc tamen nulla requiritur inter ministrantem, & suscipientem distinctio; & cùm ex alia parte maior sit reuerentia huic Sacramento debita, vt illud non nisi consecratis manibus Sacerdotis contrectetur, congruentius erit in eo casu potius suis, quàm Diaconi manibus Sacerdotem communicare.

RESOL. XL.

An Sacerdos possit communicare seipsum extra Missam? Et an hoc non solum in casu necessitatis, sed etiam deuotionis causa? Et in talibus si adsit Diaconus, an possit Sacerdos communicare se ex eo, quod Sacerdos debet propriis manibus seipsum communicare, quando Diaconus illi Sacramentum defert tempore mortis? Ex part. 2. tr. 14. Ref. 53.

Sup. contentio in hoc & seq. §. in Ref. præterita, à principio vsque ad §. Et hæc. & infra in Ref. 66. §. ult. & in to. 3. tr. 1. Ref. 56. §. penult. Et tandem post.

§. 1. Non posse, nisi in casu necessitatis, docet Filliucius tom. 1. tract. 4. cap. 9. n. 285. Armilla ver. communio, num. 8. Caietanus eodem ver. Villalobos in summa tom. 1. tract. 7. cap. 48. num. 1.

2. Sed ego contrariam sententiam probabiliorẽ esse iudico, nempe posse, Sacerdotem, non solum in casu necessitatis, sed etiam deuotionis causa, seipsum communicare extra Missam ex præconsecratis, vbi tamen non esset, nisi ipse tantum Sacerdos; quia in hoc Sacramento non requiritur, vt in aliis, vt minister sit persona distincta à suscipiente, & sic in die Parasceues communicat se ipsum, non consecrando. Et hanc sententiam docet Syluius in 3. part. quæst. 82. artic. 4. Homobonus de exam. Eccles. part. 1. tractat. 4. cap. 11. num. 106. Fagundez tract. 3. lib. 3. cap. 3. num. 7. cum Suarez in 3. part. 3. disput. 72. sect. 3. Sed supradicta doctrina in praxi tenenda est: secluso scandalo, quod quidem scandalum faciliè ipse Sacerdos vitare poterit, monendo astantes, ne scandalum patiantur: nam ita facere in illo casu sibi licet.

Sup. contentio in hoc §. in Ref. 1. not. præterite, à §. Et hæc, & in Ref. 2. in eodem §. & pro parte & articulo mortis contento in hoc textu, infra in Ref. 64.

3. Obseruat tamen Fagundez, quod si in tali casu adesset Diaconus, non posse tunc Sacerdos se ipsum communicare, quia adest minister ex privilegio competens. Sed hæc limitatio mihi non placet. Nam ex ipso Fagundez ibid. Filliucio, & Villalobos vbi sup. Sacerdos debet propriis manibus se ipsum communicare, quando Diaconus illi Sacramentum defert tempore mortis, vt docet Durandus in 4. dist. 13. §. 4. Ergo etiam poterit se ipsum propriis manibus in nostro casu communicare, etiam si adsit Diaconus: nam etiam Diaconus tempore mortis est minister competens. Et tamen (vt diximus) tunc Sacer-

dos non ex manibus Diaconi, sed suis debet sacramentum Eucharistiam accipere. Ergo idem facere debet in casu nostro.

RESOL. XLI.

An dicitur Sacerdos in tali casu possit se communicare qualibet hora diei post meridiem? Ex part. 2. tr. 14. Ref. 54.

§. 1. Respondeo affirmatiuè, cum Azotio part. 1. lib. 10. cap. 25. quæst. 7. Syluius in 3. part. 9. artic. 10. Henriquez lib. 8. cap. 54. num. 5. Etmanus Sa verb. Eucharist. num. 19. & aliis, quia nullo iure prohibetur, qualibet hora communicare, dummodo absit scandalum, & qui se communicare petit, ipse tantum tunc suscipiendus. Et ita etiam docet hanc opinionem Zanardus in direct. Theol. part. 1. de Eucharist. cap. 9. quæst. 17. licet Coninch de Sacram. quæst. 80. art. 10. num. 87. & alij asserant, ex reuerentia tanti Sacramenti debita, non esse extra necessitatem permitendum, vt aliquis sub vesperam, & qualibet hora diei communicet.

RESOL. XLII.

An Sacerdos corpus Christi ab alio Ministro præ deuotione, seu in die Parasceues sumens, debet solum ex Ecclesiastico præcepto adhibere cap. Eccles. dist. 23. Et an huiusmodi Decretum sit contrarium vsu abrogatum? Ex part. 2. tract. 14. Ref. 20.

§. 1. Affirmatiuè respondet Naldus in sum. ver. Missa, num. 6. & verb. Sacerdos, num. 6. Homobonus de exam. Eccles. tract. 4. Part. 1. cap. 11. quæst. 106. si Sacerdos sit in his partibus Italie, cùm possum in hac provincia hoc obstruetur.

2. Sed Azotius part. 1. lib. 1. cap. 27. quæst. 11. contrarium asserit: putat enim, huiusmodi decretum esse vsu abrogatum. Et hanc sententiam docet etiam Prigianus in 4. tom. 1. distinct. 13. quæst. 2. art. 5. in fine, fol. 610. & nouissimè Gauantus in comment. ad Paul. Miss. tom. 1. par. 4. tit. 8. num. 7.

RESOL. XLIII.

An recipiens Eucharistiam contra præceptum aliquod humanum committat duo peccata, vnum contra prohibitionem illam; alterum, quia communicat indignè? Et an hæc circumstantia sit explicanda in confessione? Et deducitur, an dupliciter peccet, qui se ingurgiat, quo tempore erat indiditum ieiunium, nam & temporantiam, & Ecclesiasticam ieiunij legem violat? Ex p. 5. tract. 13. & Misc. 1. Ref. 62.

§. 1. Casus est practicabilis, maxime in ecclesia, si communicatis, & nouissimè contra aliquid præceptum sententiam docet Theophilus Raynandus de monitor. part. 2. cap. num. 17. vbi sic ait. Quæstio vis non sit duplex peccatum communicare ab indignè, quæ confessione, eo quod tunc non præcipitur peccatum per se, sed tantum ratione Communionis, vi reprobatur statuant Vaquez 1. part. distinct. 208. num. 24. & Suarez num. 4. 3. part. distinct. 35. sect. 4. contra Canonicum relict.